

Evangelí del Dimecres de Cendra: pregària autèntica

“Quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca-t’hi amb pany i clau i prega al teu Pare (...). I el teu Pare, que veu el que és secret, t’ho recompensarà”. Si no va acompanyada d’obres, és difícil que la pregària sigui autèntica. És a dir, un diàleg personal i amorós amb el nostre Pare Déu que ens canvia per dintre i dona vida als altres.

Evangelí (Mt 6, 1-6.16-18)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

—Mireu de no fer el que és just només perquè la gent us vegi, ja que així no tindríeu cap recompensa del vostre Pare del cel.

»Per tant, quan facis almoïna, no ho anunciïs a toc de trompeta, com fan els hipòcrites a les sinagogues i pels carrers, perquè tothom els alabi. En veritat us dic que ja tenen la seva recompensa. En canvi, tu, quan facis almoïna, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta, perquè la teva almoïna quedi secreta; i el teu Pare, que veu el que és secret, t'ho recompensarà.

»I quan pregueu, no sigueu com els hipòcrites, que els agrada de posar-se drets i pregar a les sinagogues i a les cantonades de les places perquè tothom els vegi. En veritat us dic que ja tenen la seva recompensa. En canvi, tu, quan preguis, entra a la

cambra més retirada, tanca-t'hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més secrets; i el teu Pare, que veu el que és secret, t'ho recompensarà.

»I quan dejuneu, no feu un posat trist com els hipòcrites, que es desfiguren la cara perquè tothom vegi que dejunen. En veritat us dic que ja tenen la seva recompensa. En canvi, tu, quan dejunis, perfuma't el cap i renta't la cara, perquè els altres no vegin que dejunes, sinó tan sols el teu Pare, present en els llocs més secrets; i el teu Pare, que veu el que és secret, t'ho recompensarà.

Comentari

Avui comença la Quaresma, els quaranta dies de preparació per a la Pasqua. L'Església, com cada any, alça la veu per fer als cristians una

crida a la penitència i a la conversió personal.

El morat de les vestidures sacerdotals i del vel que cobreix el sagrari entra pels ulls. La sentència “recorda que ets pols i en pols et convertiràs” ens introdueix en el temps litúrgic que antecedeix els misteris centrals de la nostra fe.

En el passatge evangèlic que l'Església ens convida a considerar avui, el Senyor se centra en els actes fonamentals de la pietat individual: l'almoïna, el dejuni i la pregària.

No hi ha més sacrifici que un cor pur (cf. *Sl* 50). Per això, davant d'un possible compliment merament extern d'aquestes pràctiques, Jesús ensenya que la pietat vertadera s'ha de viure amb rectitud d'intenció, en intimitat amb Déu i fugint de qualsevol ostentació.

Si la puresa de cor s'aconsegueix mitjançant la comunió íntima amb el Senyor, la pregària cal que sigui un acte marcat per la senzillesa i la veracitat amb què busquem Déu i ens deixem trobar per ell.

“Mantinguem-nos de tal manera a la salmòdia, que el nostre pensament estigui d'acord amb la nostra veu”, va escriure sant Benet a la famosa *Regla* [1]. Ara, en el temps de penitència especial que comença avui, podem maldar per tal que els nostres sentits, el cos i totes les accions estiguin d'acord amb el que diem de paraula.

Per això la pregària està tan lligada al dejuni i a l'almoïna. Si no va acompanyada d'obres, és difícil que la pregària sigui autèntica. És a dir, un diàleg personal i amorós amb el nostre Pare Déu que ens canvia per dintre i dona vida als altres.

[1] Sant Benet, *Regla*, cap. 19, 1

Pablo Erdozáin // Photo: Taryn
Elliott - Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidimecres-de-cendra-pregaria-autentica/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidimecres-de-cendra-pregaria-autentica/)
(24/03/2026)